

MTC (empty city)

Les 8:42 a.m. del dia després a NYC. 1 minut de silenci a totes les emissores de la ciutat. Nus a la gola. Dia buit, únic i de cel molt net a Harlem, a 100 carrers de la catàstrofe. Avui , però, no sento els meus veïns afroamericans que xerren fort, escolten musica al carrer i tenen un somriure Profiden si tu els convides i els dius *Good Morning!*.

Avui es *The Day After* a Manhattan, i probablement al mon. Estem, estic , espantada una mica desconcertada i immensament trista pel que ha passat al costat de casa, als desapareguts, a les famílies, a la ciutat I a la humanitat. Es molt gros. Inhumana.

A mi , igual que a molts mes estrangers daquesta immensa urbs, ens ha enganxat aquesta part de la historia que protagonitzem amb ganes de respostes. Desde l'apartament de Harlem tinc l'emissora KT1, que estant fent un treball fabulós, i es una mena d'estat d'alerta que mai havia viscut I no se com s'ha de fer. Estàs escoltant els locutors demanant que *et quedis a casa, que estiguem tranquils que aquest país es el símbol de la llibertat I això es el que ens ha de mantenir units I endavant.*

Es espectacular com enmig d'aquest **World Death Center** tenen la forca d'enviar aquests missatges de patriotisme, voluntariat i tirar endavant. Aquest país te i tindrà moltes coses, moltes, però l'esperit de superació I de patriotisme ara l'estic sentint a la pell: Amerika!!

La Radio només fa que demanar voluntaris per donar sang i diners, si si , a la capital econòmica del mon, diners \$, es clar!.

Han creat un telèfon gratuït amb el millor nom : *1-800 GIVE LIFE*, son els reis de la comunicació i del marketing , sembla que també tinguessin la campanya de crisi feta per si de cas.

Aquí tenen plans d'emergència i funcionen. Un cop assabentats de la gran catàstrofe el mecanisme es posa en marxa i el pànic s'ignora. Missatges constants de l'alcalde , dels màxims responsables de seguretat, de la Hillary Clinton i del Mr. Bush, que no ho te fàcil: ... *"they cannot touch the foundations of America...freedom has been atacked and freedom will be back..."*

Tot el mon esta pendent del que passa aquí i aquí estem esperant alguna cosa, que passin les hores i els dies, i ara costen molt de passar.

Avui també soc conscient de la gran influencia i poder del *Media*, i al ser conscient alhora amb molt de respecte perquè el que es diu aquí s'està escoltant i interpretant a tot el mon i, per tant, creant opinió que genera un estat al carrer que potser no es massa prudent ara. Anima la revenja amb sang calenta. Però si no fos per el **media business** I sobretot per internet jo no hagués pogut dir a la meva gent que estava be, viva. Ni tampoc enviar-vos aquestes paraules.

Si surts al carrer avui , a Harlem, hi ha una tristesa i pena compartida , tant se val que siguis la blanca estudiant a Columbia del segon pis com la brasilera de la tintoreria , la *puertorriqueña* del *Deli* o la conductora del Bus, totes estem al mateix bando; al de la impotència. De tant en tant sens un **F16** que trenca el silenci del cel, avui mes blau i de dol, i et recorda aquesta mena d'estat que no se definir. Tot això viscut i sentit al mig del merder , de la inseguretat , però sobretot desde qualsevol ésser humà , repeteixo humà, et fa repensar , revalorar i relativitzar-ho tot. I el que mes valor te es la vida i viure-la en llibertat.

Gemma Cernuda I Canelles
Emprenedora i compromesa
12 de setembre de 2001
NYC-MTC